

„Nowa Reforma” wychodzi codziennie rano.

Prenumerata wynosi:

Table with 4 columns: W miesiącu, półrocznie, kwartalnie, miesięcznie. Rows for Poland and other countries.

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „Nowej Reformy” w Krakowie.

Redakcja: ulica Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 1. 3. Telefona Redakcji 41. Administracji 241. Dla rozmów zamiejscowych 1572.

Nr P. K. O. 140.956; Konto Ziemski Bank Kredytowy w Krakowie.

Łączniaki nadsyłanych redakcja nie zwraca.

Cena numeru pojedynczego wszędzie 40 Mp.

NOWA REFORMA

Prenumerata przyjmują: Administracja „Nowej Reformy” ul. św. Anny 3. Biuro drukarskie i księgarnia „Rena” (za zalicz. 50%) ul. Kopernika 1. A. Salomonowicz, ul. Szecepańska 3. Blaza M. Knapczyk, ul. Jagiellońska 1. 7 i wszystkie krajowe i zagraniczne biura drukarskie i księgarnie.

Oddział likwidacji Demobilu wojskowego

„DEMABIL” 66

sprzedaje:

samochody; odpadki wermiana, bawełniane i papierowe; szmiele blaszane; lokomobile; kotły; igły do maszyn; skóry; czapki; odpadki papierowe i parciane; naczynia aluminiowe; dynamomaszyny; szpadle; pompy; latarnie; szkło okienne; wozy i ich części; motory benzynowe; kabel ziemny; obręcze żelazne; wełnę; urządzenia fabryki wody sodowej.

Szczegóły patrz: „DEMABIL” zeszyt 39-ty.

Termin składania zgłoszeń: 19 lipca 1922 r.

3468

SZKŁO okienne, dachowe i dekoracyjne. I. D. UNGER. Tarnów, ulica Krakowska 1, 2. Telefon Nr 43. Adres telegr.: Unger, Tarnów, Krakowska. 2886

Unja narodowo-państwowa

Kraków, 4 lipca.

Wśród wiru namiętych walk i sporów o godność prezydenta ministrów, wśród chaosu zaskakujących walk partyjnych, liczne i poważne fronony meżów politycznych i społecznych działaczy wystąpiło z deklaracją programową, ogłaszającą powstanie w Polsce zespołu politycznego, rozpoczynającego pracę pod hasłem: „wszystko dla państwa”. Nazwiska założycieli tego obozu, działalność ich dotychczasowa i powołanie, nie wspólnego nie mające z frakcją, postawienie przez nich sprawy i zakreślenie sobie zadań i celów działalności — są istotną częścią programu, który ma być ogłoszony nie są tylko szlachetnymi wyznanieniami w dniu uroczystym, ale istotnymi, rzeczywistymi wyznacznikami pracy, którą dla państwa podjąć należy.

Ozas był najwęższy na rozpoczęcie takiej pracy, jaką sobie nowe ugrupowanie nakreśliło. Krzewienie praworządności i poczucia państwowego, hasła Polskiej siłki i zwartej wewnętrznie, istotnie demokratycznej i konstytucyjnej, szanującej prawa wszystkich bez wyjątku jej obywateli i uczciwie dotrzymującej zobowiązań wobec narodów innych — Polski wreszcie, opartej na organizacji gospodarczej, żywotnej, rozwijającej się przy pomocy państwa — ale nie skrepowanej wybuchającym gwałtem: oto program nowego zrzeszenia politycznego.

Nie są to hasła nowe, ale nowym jest ich postawienie. Były one w obiegu — to prawda. Ale stało się z nimi to, co się dzieje z hasłami zbyt często używanymi w grze — wytarta została z nich wszelka treść istotna, stały się one tylko brzękami, służącymi różnym partiom dla reklamowania się i różnym kłuzgaczom dla żonglerki politycznej. I dzięki temu, przestano już brać je na serio. Wraz z treścią — traciły swą wartość. Nowy zespół pragnie przywrócić tym hasłom treść i znaczenie.

I wybrał do tego drogę najwłaściwszą. Nie utworzono bowiem nowego, jeszcze jednego stronnictwa, któreby musiało znaleźć się odrazu w wirze walk partyjnych i wyborczych, w namiętym wyścigu do mandatów poselskich i ministerjalnych tek. Utworzono blok, złożony ze stronnictw i jednostek, mający na celu nie prywatną robotę polityczną na swą własną korzyść, — lecz wyłącznie wspólną działalność w obronie zagrożonych najistotniejszych interesów państwowych. Każde stronnictwo, które w skład Unji Narodowo-państwowej weszło, czy to Polskie Stronnictwo Demokratyczne, czy stronnictwo Prawicy Narodowej istnieć będą nadal i działać będą nadal w zakresie swojego programu. Wszyscy działacze polityczni, czy społeczni, pozostaną nadal sobą, czy to konserwatyści, czy to bardziej lub mniej radykalni demokraci. Łączy to oni jednak w „Unji” dla pewnych, ściśle określonych celów, dla działalności, mającej na celu obronę spraw, które nie tylko wszystkim stronnictwom stojącym na gruncie praworządności winny być wspólne, ale i każdego obywatela państwa żywo obchodzić powinny: dla obrony lekoceważonej u nas praworządności, dla obrony depczanego, tonącego w wezbranych falach demagogii poczucia państwowego, dla obrony istniejącej demokracji przed coraz bardziej panoszącą się reakcją.

Unja nie jest więc partią, ale przymierzem, w którym się wiążą stronnictwa i jednostki dla obrony etycznych i organizacyjnych podwalin bytu państwowego.

Nielatwo to jest zadanie. Miarę zaś tych trudności, które przewyższać będzie trzeba, mogą już dzisiaj dać głosy prasy reakcyjnej, witaające fakt powstania „Unji” i jej deklarację programową. Ale założyciele „Unji” nie mają

złudzeń. Wiedzą, że niema takiego zarzutu, oskarżenia i oszczerstwa, od którego byłoby wolni. Wiedzą, że gdy staną w obronie autorytetu państwa i jego władzy najwyższej przed ogłą obelg i anarchizującego nieposzanowania władzy najwyższej Rzeczypospolitej — to spotykają się z zawziętym pretorianizmem belwederskiego. Nie cofną się jednak przed spełnieniem swego zadania, nie bacząc na zarzuty i niezależnie od tego, kto w tym Belwederze

Wiedzą także założyciele „Unji”, że spotykają się z najłatwiejszym i najbardziej na demagogię obliczonym zarzutem „judofilstwa”. Nie będą się go jednak lękać. Wiedzą bowiem, że do umocnienia polskiego charakteru miast, do którego w myśl swej deklaracji dążyć będą, nie prowadzi droga krzykacza szowinizystycznego, ale spokojna i zgodna działalność gospodarcza. Równocześnie ściśle przestrzegając będą ducha konstytucyjnej, zapowiadającej poszanowanie praw każdemu obywatelowi polskiemu bez względu na wyznanie i narodowość, i faktyczną swobodę rozwoju każdej mniejszości narodowej, pod warunkiem lojalności wobec państwa.

Inicjatorzy „Unji” zdają sobie wreszcie sprawę z tego, że gdy występować będą przeciw nietychanemu obniżeniu poziomu etycznego w działalności stronnictw, to ujrzą przeciw sobie zmobilizowany cały obóz demagogii nacjonalistycznej i partyjniactwa, zagrożony w swoim stanie posiadania, bo rozumiejący mimo wszystko, że wpływ istotny i poważny w narodzie musi się oprzeć na prawdzie i siłę moralną, jeśli ma zyskać trwałość. Wiedzą o tem założyciele „Unji” i dlatego nie uchylają się od walki z demagogią, pewni, że w walce tej staną przy nich poważni odłam inteligencji polskiej, która w interesie państwa i w interesie własnym musi sięgnąć po bardziej czynną i zdecydowaną rolę w życiu narodu, jeśli nie chce zatonąć w fali szowinizystycznej lub przekreślona być tak, jak w Rosji, przez wybuch namiętności klasowej, do sprokowania którego przez niepo

czytalną działalność zarówno komunistycznej lewicy, jak i anarchizycznej reakcyjnej prawicy, uważającej się za „wszystko”, co jest w państwie narodowo-cywilnym, uczciwym, rozumem, z troską o przyszłość.

To też ze spokojem i poczuciem odpowiedzialności staje Unja Narodowo-państwowa do pracy. Wiemy bowiem, że jest w Polsce spory zastępek ludzi dobrej woli, którzy wyżej cenią interes państwa, niż interes partii, że istnieje poważno kolo inteligencji, która ze wstrętem odwraca się od demagogii i wie, że, przystępując do pracy wśród atmosfery zatrutej, na współpracę poważnych sfer społeczeństwa liczyć może.

PIERWSZA KONFERENCJA UNJI NARODOWO-PANSTWOWEJ.

Dnia 29 i 30 czerwca odbyła się w Warszawie pierwsza konferencja ogólnokrajowa Unji narodowo-państwowej. Konferencje zagalp. p. Jerzy Iwanowski rzeczowem dłuższym przemówieniem. Do prezydium wybrani zostali przy akłamacji: prof. Hauswald (Lwów), rektor politechniki jako prezes; p. Poznaniński (Łódź), prof. Bossowski (Wilno), adw. Bogdan (Kraków), Jędrzejewiczowa (Lwów) i Toloczko (Warszawa). W wyzycnających referatach p. T. Filipowicz i dr M. Wyrostek ujęli — pierwszy zadanie naszej polityki zagranicznej; drugi — wewnętrznej.

Po przeprowadzonej dyskusji uchwalono rezolucję: domagającą się jak najwyższego rozwiązania Sejmu ustawodawczego i rozpisania wyborów do Sejmu zwykłego; utworzenia centrum w przyszłym Sejmie; obrony inteligencji pracującej; ziemi dla bezrolnych i małorolnych; faktycznego dostępu do morza; zapewnienia państwu bezpieczeństwa i nienaruszalności granic; podniesienia poziomu etycznego w życiu publicznem.

Rezolucje te, wraz z motywami, podamy w następnym numerze naszego dziennika

Z powodu ustąpienia Dra Michalskiego.

Przy pożegnaniu się z urzędnikami min. skarbu, wygłosił ustępujący minister Michalski nowę, z której dzienniki warszawskie przytaczają następujące zwroty:

»Odechodzę w środku mej pracy. Opuszczam ją dlatego, że po przeszło 4 godzinnych konferencjach z obecnym szefem rządu, po dokładnej rozprawie doszedłem ja i najbliżsi moi dośledcy i współpracownicy w ministerjum skarbu do zgodnego przekonania, iż warunki kontynuowania pracy przezemnie rozpoczętej, dla mnie już nie istnieją. Minister skarbu, spraw zagranicznych, handlu i przemysłu, oraz minister prezydent stanowić muszą zwarte i solidarne grono, jednolite w zapatrywaniach na dzieło naprawy skarbu lub co najmniej zbliżone w poglądach na zasadnicze materje, ponadto z uwagi na nader ciężkie i trudne położenie finansowe państwa, prezydent Rady ministrów i minister skarbu muszą być najzupełniej jednomyślni co do a) oceny położenia, b) zastępowania środków zaradczych i c) sposobu postępowania.

Podane przez dziennik, który mnie zwalcza od dnia, w którym zostałem ministrem skarbu i niemal co dzień atakuje, warunki, od których uzależniłem moje wstąpienie do obecnego gabinetu są najzupełniej zgodne z prawdą. Ubolewać tylko należy, że dziennik ten, dla ściśłości i pełnego obrazu, nie podał tych warunków, które mi stawiano. Po długich konferencjach z p. prezydentem gabinetu nabrałem tego samego przekonania, któremu i on dał wyraz w rozmowie z jednym z naszych panów z ministerjum skarbu, że moje i jego zapatrywania na sprawy gospodarcze i finansowe są tak odmienne, iż w razie wstąpienia mego do gabinetu, po jednym lub dwu posiedzeniach Rady ministrów, współpraca nasza, wedle wszelkiego prawdopodobieństwa, okazałaby się niemożliwa.

Ponieważ osobiście jestem zwolennikiem sytuacji prostych i jasnych i każdą rzecz traktuję szczerze i uczciwie, nie uważałem za właściwe wstępować do gabinetu po to, aby za tydzień z niego wystąpić — balamujące opinię publiczną. Nie należę do tych, którzy drżą o fotel ministerjalny, trzymając się go kuczowo. Przyszedłem tu po to, aby państwu służyć. Z chwilą, gdy nabrałem przeświadczenia, iż tak jak uważam za potrzebne, pracowalbym nie mógł, prosta uczciwość nakazuje mi odejść. Wjeżdżę, że wszyscy uczciwi i rozumni zdanie moje podzielają — o innych zupełnie nie dbam i nie interesuje mnie ich o inja w tej mierze.

Zamieszczając pożegnalną mowę min. Michalskiego nie możemy, pomimo uznania dla wielkich wysiłków i pracy dla ustępującego ministra, obronić się przed przytkiem zdziwieniem. Że uznał za stosowne w takiej właśnie chwili stawić, do pewnego stopnia, w stan oskarżenia nowy rząd, w którego skład nie wszedł. Albo już należało powiedzieć wszystko, a więc w jakich punktach nie zgadzały się poglądy finansowo-gospodarcze dra Michalskiego z opinią nowego premiera, albo wogóle nie należało na odchodnym — wobec urzędników, którzy do nowego prezydenta rządu i do nowego ministra

skarbu, winni mieć zaufanie, — o tych kwestiach wcale wspominać.

Tę ostatnią metodę pomijania przyczyn swego ustąpienia, stosowali dotąd wszyscy odchodzący ze swoich stanowisk ministrowie. Nie był pod tym względem wyjątkiem nawet (jak poważniejsze może od dra Michalskiego powody do rozważenia z powodu sposobów, jakich do jego usunięcia użyto. Minister spraw zagr. p. Skirmunt starał się także, przy swoim pożegnaniu się z personelem urzędniczym, technę w niego ducha zaufania do swojego następcy.

A dr Michalski powinien był tem bardziej także uczynić, że zostawia swojemu następcy trudne pod wielu względami zadanie. Może byłby je dr Michalski sam rozwiązał, — ale, bądź co bądź, musi to uczynić kto inny.

Dr Michalski zostawia kraj w stanie szalejącej drożyzny. Jego skarbowe pomysły nie zawsze wywoływały to rezultaty, jakich się po nich twórcy spodziewał. Ani miljonowe subwencje dla przemysłowców, ani danina, nie nadaly marce polskiej tej siły kupna w kraju, jakiej się spodziewano. Przeciwnie ta siła malała, aczkolwiek podnosiła się na giełdach zagranicznych.

I jeszcze jedną „piekącą” kwestję zostawia po sobie min. Michalski. Zrodził się na znaczne podwyższenie plac w armji. Tego nie bierzemy mu wcale za złe. Ale nie liczył się równocześnie i w dostatecznej mierze z tem, że urzędników także należy wyposażyć trzeba. I oto powstał ferment wśród sfer urzędniczych, którego usunięcie należałoby do niezwykle trudnych zadań następcy dra Michalskiego.

Nie dziwnym jest też, że p. A. Słwiński nie akceptował planu dra Michalskiego, aby monopol tytoniowy wydzierżawić, choćby pod kożystaniem dla nas warunkami. Wpuszczanie do kraju obcego gospodarza w tak intratnej gałęzi przemysłu, jak wyrób tytoniowy, świadczyłoby o kompromitującej nas nieudolności administracyjnej. Walecząc o monopol tytoniowy, nie spodziewaliśmy się ze strony ministra skarbu takiego końcowego wniosku. A już najmniej przewidywaliśmy z jego strony poęgnięcia nas w formie nietychanego, podrozenia wyrobów monopolowych, przy równoczesnym ich braku.

Pomimo tego dalecy jesteśmy od niuznania wytyczającej pracy i jak najuczciwszych intencji ustępującego ministra skarbu, aby w gospodarce naszej finansowej zaprowadzić ład i porządek. W tym zakresie położył dr Michalski niezaprzeczone zasługi, których nie godziłoby się mu odmawiać. Dla pracy, zdolności i poświęcenia dla publicznej sprawy, których dr Michalski złożył liczne dowody na swoim stanowisku, mamy szacunek, którego nie zmniejszają te ujemne rezultaty jego pomysłów, o których wspomnieliśmy powyżej. Przypuszczamy, że rezultaty te byłyby dr Michalski potrafił złagodzić, gdyby uznał był za stosowne na swoim stanowisku pozostać.

Nowy gabinet w komplecie Rada gabinetowa.

Warszawa, 3 lipca (Tel. wł.) O godz. 11 rano zebrała się Rada ministrów na posiedzenie tajne. Obradowano nad sprawami, stojącymi w związku z expose rządu, jakie będzie przedstawione Sejmowi w środę na posiedzeniu plenarnem. Ponadto omawiano sprawy bieżące natury administracyjnej.

P. JASTRZĘBSKI MINISTREM SKARBU.

Warszawa, 3 lipca (Tel. wł.) Dziś o godz. 9 rano przybył do gmachu prezydium Rady ministrów p. Jastrzębski, który jak wiadomo, zastąpił siebie w sobotę czas do namyślu. W ciągu soboty i niedzieli odbył p. Jastrzębski konferencję z dyrektorami departamentów ministerstwa skarbu, w dniu dzisiejszym zaś kilkunastogodzinną konferencję z premierem, która zakończyła się wyrażeniem zgody na przyjęcie proponowanej mu teki. O godz. 1 w południe prezydent Słwiński udał się do Naczelnika państwa i przedłożył mu dekret nominacyjny p. Jastrzębskiego.

NOMINACJA P. JASTRZĘBSKIEGO.

Warszawa, 3 lipca (PAT). Naczelnik państwa podpisał pismo nominacyjne do pana Zygmunta Jastrzębskiego, mianujące go ministrem skarbu.

ZABIEGI O PRZEDŁUZENIE KADENCJI SEJMOWEJ.

Warszawa, 3 lipca (Tel. wł.) Dziś mówiono w kółkach sejmowych o możliwości przedłużenia kadencji obecnego Sejmu w ten sposób, że odbyłaby się jeszcze sesja jesienna. W rozmowie z naszym korespondentem dr Stęśłowicz potwierdził, że możliwość taka nie jest wykluczona w związku ze stanowiskiem, jakie zajmie większość sejmowa wobec gabinetu p. Słwińskiego.

Orzeczenie w sprawie posła Dra Kiernika.

Sejmowy sąd honorowy w Warszawie, zwelany w anyl art. 66 regulaminu sejmowego w sprawie honorowej posła dra Kiernika przeciw posłowi Staniszkowskiemu, ogłasza następujące orzeczenie:

Sąd po przeprowadzonej w dniach 24 maja, 30 maja, 9 czerwca i 27 czerwca 1922 roku rozprawie, w szczególności po wysłuchaniu zeznań świadka: Józefa Makulskiego, wiceprezesa G. U. Z., Zdzisława Czładowskiego, dyrektora departamentu G. U. Z., Władysława Olewskiego, wiceprezesa G. K. Z., ks. dra Witolda Kuźmickiego, profesora w Dojlidach i Stanisława Wichernę, o prezesa G. U. Z. w Białymostku i po przedłożeniu aktów G. U. Z. tycających się sprawy Polsko-Amerykańskiego Banku Ludowego w Krakowie w przedmiocie kupna sprzedaży Dojlid — w obecności obu stron, orzeka:

I. Zarzut, uczyniony przez posła Staniszkisza tak w interpelacji, wniesionej w d. 17 grudnia 1921 r., jak i w debacie sejmowej 4 kwietnia 1922 roku posłowi drowi Kiernikowi, byłemu prezesowi G. U. Z., jakoby toż nadużył swego urzędowego stanowiska, jak również nadużył swego mandatu poselskiego przy akcji Polsko-Amerykańskiego Banku Ludowego w Krakowie w sprawie kupna sprzedaży majątku Dojlid — jest nieuzasadniony, albowiem: Dr Kiernik ad nie wpływał na podwładnych mu urzędników w kierunku przychylnego traktowania i udzielania sprawy Polsko-Amerykańskiego Banku Ludowego ośnośnie do Dojlid, ani też nie działał w interesie osobistym.

Posel Staniszkis, wnosząc swoją interpelację w dniu 17 grudnia 1921 roku i przemawiając w Sejmie w dniu 4 kwietnia 1922 roku, działał w tonie przekonania, iż służy interesowi publicznemu, o parł się jednak na informacjach osób trzecich, które to informacje w świetle postępowania przed sądem okazały się niezgodne z prawdą i do podniesienia zarzutu przeciw posłowi drowi Kiernikowi niewystarczające.

Warszawa, 25 czerwca 1922 r. Przewodniczący sądzia: (—) Dr B. Fichna. Sędziowie: (—) Dr Leonard Tarnawski. (—) Dr Zygmunt Marek.

Śląsk Górny

AKT OBJĘCIA GÓRNEGO ŚLĄSKA PRZEZ POLSKĘ.

Katowice, 3 lipca (PAT). W poniedziałek o godz. 11 przed południem odbyła się w ratuszu w Rybniku uroczystość podpisania protokołu dotyczącego przejęcia przez Rzeczpospolitą polską obszarów górnośląskich, przyznanych jej na podstawie traktatu wersalskiego i moed decyzji mocarstw z dnia 20 października 1921 roku, jakoteż podpisanie protokołu oddającego Polsce w posiadanie przypadających jej części powiatów rybnickiego i raciborskiego. Ze strony polskiej obecny był wojewoda Rymer, zastępca wojewody Żurowski, mecesas Wołny starosta rybnicki dr Krupa, b. przewodniczący polskiego Komitetu plebiscytowego w Rybniku dr Rożniński, b. doradca powiatowy dr Biały, referent prasowy Jan Górski, burmistrz Rybnika, przedstawiciele miejscowej inteligencji, Pułkownik Bernizzo w krótkim przemówieniu do wojewody Rymera oświadczył w imieniu komisji międzysojuszniczej, że oddaje mu jako przedstawicielowi Polski przyznane jej obszary Górnego Śląska. Wojewoda Rymer podpisał następnie obojmy protokół. Po podpisaniu protokołu, wojewoda Rymer wygłosił przemówienie w języku polskim, które dr Jan Górski przetłumaczył na język francuski.

Po wojewodzie Rymerze przemawiał pułkownik Bernizzo i starosta dr Krupa. Kompanja francuskiego szarełoch oddała następnie honory sztabarom państw sprzymierzonych, które zastąpione zostały na ratuszu sztabarom o barwach polskich. Wojsko prezentowało broń, a zewszad rozległy się entuzjastyczne okrzyki: Niech żyje woda i niepodległa Polska. Z tą chwilą Rzeczpospolita objęła w posiadanie cały przyznany jej obszar Górnego Śląska.

Obecni wzniesli okrzyki na cześć Francji i Anglii.

Oficjalna uroczystość zakończyła się na tem. Rzeczpospolita sięga z dniem dzisiejszym aż do Odry.

Katowice, 3 lipca (PAT). Przy przejeździe w dniu dzisiejszym przez władze polskie ostatniej strefy obszaru plebiscytowego po stronie polskiej, tj. powiatu rybnickiego, części powiatu raciborskiego oraz południowo-wschodniego skrawka powiatu gliwickiego — podpisany został w Rybniku przez członków komisji międzysojuszniczej i wojewodę Rymera dokument historyczny, który brmi w tłumaczeniu na język polski:

»Protokół w przedmiocie oddania przez międzysojuszniczą komisję rządzącą i plebiscytową na Górnym Śląsku obszaru przyznanego Polsce, w wykonaniu traktatu wersalskiego.

W wykonaniu art. 68 traktatu pokolewskiego zawartego między państwami sprzymierzonymi i stowarzyszonymi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r., oraz rozdziału 5-go umowy, dotyczącej oddania przez międzysojuszniczą komisję rządzącą i plebiscytową na Górnym Śląsku, składającej się z gen. Leronda, przewodniczącego i przedstawicieli Francji ien. De Marinis-Steparadio di Pictoria

REPERTUARY:
TEATR OPERA I OPERETKA
 Wtorek, 4 gm.: »Szkola milosci«.
 Sroda, 5 gm.: »Piekna Syrena«.
 Czwartek, 6 gm.: »Aparce«.

TEATR »BAGATELA«
 Wtorek, 4 gm.: »Pomysl panny Franciszki«.
 Sroda, 5 gm.: »Dama z pod Nr 23«.
 Czwartek, 6 gm.: »Dama z pod Nr 23«.
 Piątek, 7 gm.: »Dama z pod Nr 23«.
 Sobota, 8 gm.: »Kobieta, ktora zabila«.
 Wtorek, 4 gm.: »Dama z pod Nr 23«.
 Sroda, 5 gm.: »Dama z pod Nr 23«.
 Czwartek, 6 gm.: »Dama z pod Nr 23«.
 Piątek, 7 gm.: »Dama z pod Nr 23«.

TEATR »NOWOSCIE«
 Wtorek, 4 gm.: »Teatr zamkniety«.
 Sroda, 5 gm.: »Trzej kawalerowie«.
 Czwartek, 6 gm.: »Trzej kawalerowie«.
 Piątek, 7 gm.: »Trzej kawalerowie«.

Kacik slowianski.

JUBILEUSZ »MACIERZY LUZYCKO-SERBSKIEJ« W BUDZISZYNIU. Ubieglo miesiac otchodzil swiat luzycko-serbski nader uroczyscia 75-letnia zalozenia »Macierzy luzycko-serbskiej«, ktora jest prawie jedyna ostoja swiadomosci narodowej tego narodu slowianskiego, walczonego ciuzko przed zalem niemieckiego, jakim jest zewszad otoczony. Jedynie Czesi, ktorzy uczucia »bezprzeznecnie« najwiecej sie Serbami luzyckimi zajmowali, beznie byli reprezentowani na tej rzadkiej uroczyscie. »Macierz« czeska, praca Akademia Umiejtnosci, miasto Praga, Muzeum narodowe, »Sokol«, oraz liczni pracownicy duchowi nad slowianszczyzna z prof. Czernym na czele, przelataly telegramy z zyczeniami. Sprawozdanie sekretarza pralata Zura wykazalo, ze »Macierz« w ciagu swego istnienia wniosla caly szereg szkoli i »domow narodowych«, ratujace przez to tysiacie dzieci od wynarodowienia. Na zebraniu uchwalono obchodzic uroczyscie 5-ciolecia rocznic smierci luzyckiego poety Zojlera w dniu 15 wrzesnia b. r.

Zamarycz nalezy, iz Luzyczanie posiadaja od lat 37 swiatnia »rewja« beletrystyczna »Luzyca«, stojaca na wyzynie europejskiej pod kazdym wzgledem.

SMIERC RZEZBIARZA JOZEFA V. MYSLBEKA. W Pradze zmarl ostatni z wielkich odrodzicieli Czech, nestor rzezbarzy slowianskich, Josef Myslbek, wtorec pomnika sw. Wacawa przed Muzeum narodowym w Pradze. Zaslugu Myslbeka jest, iz w swa tworczość niezwykla plodna umial łącąc slowianska dusze, jak to przedtem uczynil jego wielki poprzednik w malarstwie, Manes. — Obwiazuje sie wplyw niemiecki, odrzucal stale swietne i zaszczytne propozycje i zaproszenia Berlina, Dreznia i Monachium. Dziełom jego

zarzucaja zbytni realizm i akademizm, ale on tylko naśladowal naturę i ona jedynie byla dla niego »magistra artis«.

Z dzieł jego wymienia nalezy: »Umierajacego Zyzyka«, statue »Podlania« w parlamencie wiedeńskim, »Ukrzyzowanego«, ktorym na wystawie rzymskiej europejska slawa zyskal, pomnik sw. Wacawa, pomnik Husa na uniwersytecie praskim i inne.

»Mistrz czesko-slovensky« pochowany zostal na koszt miasta Pragi.

SUKCESY POLSKIEGO KOMPOZYTORA W JUGOSLAWII. Znany ze swoich występów w Polsce jugoslawianki chór akademicki »Mladost« w ostatnim swoim »tournee« artystycznym po Jugosławji produkowal kilka utworów muzyki polskiej, dyr. Bol. Wallek-Waleski, które we wszystkich miastach jugoslawiankich (Osijeku, Belgradzie, Skoplje i Niszu) wywoływały niebawym entuzjazm u publiczności, a słowa pochlebnej oceny u krytyków. Utwory p. Walewskiego musiane wszędzie powtarzane, a kompozycje jego byly szczegolnie oklaskiwane. Krytyka tak chwala, jak i serbska, szczerze witala nieposledni talent »brata-Pelaka«.

Kompozycje p. Walewskiego zyskują nie od dzisiaj popularność tak w Zagrzebiu, jak i Belgradzie i Lublanie, a utwory jego produkują często podczas »wieczorów muzyki polskiej« lub slowianskiej. Ostatnio podczas obchodu 3-go maja w Zagrzebiu śpiewal chór »Lisinski« przeważnie utwory p. Walewskiego.

»SLAVJANSKI GLAS« (Sofja, rocznik XVI, t. II) wyszedł w redakcji »dra Mik. Bobezwa«. Artykuł wstępny piera redaktora p. t. »Stosunki między slowianskimi« konstatuje — w przeciwieństwie do artykułu dra Grabowskiego w »Przeglądzie bulgarsko-polskim« — że zgoda między Slowianami jest jeszcze bardzo daleką i wykazuje, iż jedynie rychłe porozumienie wszystkich państw narodowych slowianskich może zapewnić Slowianom należne im miejsce i w polityce i kulturze europejskiej. Artykuł »Slowianie i morze« omawia znaczenie morza dla rozwoju państw slowianskich, a między niemi i Polski. Cały szereg innych artykułów poświęconych jest sprawie slowianskiej, a więc Serbom luzyckim, Bulgarom, zjawo- użonych slowianskich w Pradze, którzy wytknęli program wzajemnego zbliżenia Slowian na polu naukowym i kulturalnym. Sympatyczny ten numer zamyla przegląd literackich nowości poszczególnych narodów slowianskich.

W ostatnim numerze »Przeglądu bulgarsko-polskiego« (Sofja) zwracają uwagę korespondencje poetki p. Dory Gabe-Penew z Warszawy i Krakowa oraz wyczerpujący artykuł dra W. Tasyckiego z Krakowa, poświęcony nowościom polskim z zakresu folkloru polskiej i slowianskiej.

FRANCJA WYDAŁA 90 MILJARDÓW NA POCZET ODSZKODOWAŃ.

Paryż, 2 lipca. (PAT.) Przemawiając o bankiecie, wydanym przez sferę handlową i przemysłową, Poincaré, przypomniał, że uczestniczył w analogicznym bankiecie w roku 1912, kiedy to sytuacja na Wschodzie zagrażała już pokojowi Europy, i wskazał na wysiłki, jakie czynił przed wybuchem wojny dla utrzymania pokoju. Niemcy zyskali najazutem po deklaracji wojennych kalkulacje siterowane przeciwko Francji i tak oszczercza kampania jest prowadzona do dzisiaj. — Powinna ona ustąpić przed rzeczywistością. Francja domaga się zachowania praw, uzyskanych przez zwycięstwo. Dzisiaj, gdy Niemcy pracują energicznie nad odbudową swoich sił przemysłowych i handlowych, gdy wierzycielności francuskie nieustannie się obniżają, Francja domaga się tylko aby narazicie uszło jej rozczarowanie, żąda zapłaty długów i nikt nie może uważać, że te postępowanie są przesadne. Francja dźwiga obecnie sama ciężar odszkodowań, które powinny ponosić Niemcy i wydała już na rachunek Niemiec 90 miliardów. Jeżeli Francja padła pod tym ciężarem, to wstrząśnienie to da się odczuć w całym świecie, wobec tego, że Francja zajmuje ważne miejsce w dzisiejszym równowagi światowej. Francja nie dąży bynajmniej do celów egoistycznych i pragnie pozostać w dalszym ciągu jedną z najlepszych bojowniczek cywilizacji i postępu.

UROCZYSTOŚCI NA CZĘŚĆ MIASTA VERDUN.

London, 3 lipca (PAT) W całym Londynie odbyły się wczoraj manifestacje na cześć Verdunu, adoptowanego przez Londyn. Popołudniu w Abertshall orkiestra gwardji republikańskiej dała koncert muzyki francuskiej, na którym był obecny król i królowa.

ZAPOWIEDZ GŁODU NA UKRAINIE.

Genewa, 3 lipca (PAT). Kapitan Quisling, przedstawiciel dra Nansona na Ukrainie, nadał depesze stwardziąc, że według ostatnich oficjalnych danych tegoroczne zbiory na Ukrainie będą się równały połowie normalnych rocznych zbiorów. Znaczący to, że głód będzie się szerzył w dalszym ciągu, w niektórych okęgach nawet po dokonaniu żniw, zwłaszcza w Zatorożu, gdzie tylko trzecia część powierzchni zasianej w zeszłym roku była zasiana w tym roku.

Przyppuszczają, że zbiory na Ukrainie dadzą 2.850.000 ton zboża czynnego, z czego 704.000 w pięciu okęgach dotkniętych głodem, oraz 5.280.000 ton zboża jarego. Przewidują, że na Krymie zbiory dadzą 123.000 ton.

REWOLUCJA PRZECIWBOLSZEWICKA.

Hanower, 2 lipca. (PAT.) Według doniesień z Helsingforsu, rewolucja antybolszewicka w Turcjiestanie rozszerza się. Rewolucjonisci obsadzili miasta Buchara, Samarkand i Aschabad. Gubernator sowiecki Tokostanu został przez rewolucjonistów stracony.

Stanislaw Kozmian

Kraków, 4 lipca.

Wczoraj w godzinach popołudniowych zmarł w Krakowie wybitny mąż stanu i publicysta, jedna z najświetniejszych głów politycznych w Polsce — najstarszy wiosek chorazy konserwatywnego obozu, Stanislaw Kozmian.

Sędziwy twórca »Teki Stańczyka« przeżył swój czas i swoich współczesnych. Patrzył na zgon wszystkich po kolei towarzyszyów broni, z którymi szedł śmiało w bój polityczny, święcąc w nim niejednokrotnie wielkie triumfy, zlobyając w stołicy monarchii, która o losach naszych decydowała, wplywy niemałe, które zwyklowywał dla celów swej niegdys potężnej partji. Kiedy przed laty sześciu zmarł Stanislaw Tamowski, długoletni jego towarzyszy politycznej pracy, Kozmian w artykule p. t. »Ostatnie napisal rzeczone pogonne kierunki politycznemu, któremu przeważną część życia poświęcił.

Zanim w obszerniejszym artykule omówimy wielostronną działalność zmarłego, notujemy na razie pod pierwszym wrażeniem o jego zgonie kilka najważniejszych dat z jego życia.

Sp. Stanislaw Kozmian urodził się w Piotrowicach w gub. lubelskiej w r. 1835. Syn Andrzeja Edwarda i Teofili ze Skrzyńskich, członek rodziny od kilku pokoleń dobrze zasłużonej piśmiennictwu i krajowi, od młodości wehlanie w siebie atmosferę wysokiej kultury umysłowej. Uczęszczał na uniwersytet krakowski i uzupełnił wiedzę na wszechnicach zagranicznych w Paryżu i w Bonn.

Zaraz z początkiem »ery konstytucyjnej« w Austrii rzucił się w wir życia politycznego i od lat stał jako redaktor »Czasu« i działacz polityczny służył krajowi i swemu stronnictwu. — Razem ze St. Tamowskim i Józefem Szulskim założył obóz polityczny »Stańczyków«, którego wyznaniem wiary była wspólnie napisana przez wszystkich trzech »Teki Stańczyka« ogłoszona w r. 1871.

W następnych latach zajął się teatrem i jako dyrektor sceny krakowskiej zapisał chludnie swe imię w historii polskiego teatru, któremu nadał piętno cywilizacyjne i literackie. Erc jego rządów opromienia do dziś tradycje najjaśniejszych chwili teatru, największych w Polsce teatrów aktorskich.

Niezależnie od pracy w teatrze działał Kozmian w polityce i w publicystyce na szpaltach »Czasu« i »Przeglądu Polskiego«. W r. 1870 wybrany posłem do Sejmu z większej własności okręgu tarnowskiego, na życzenie Grocholskiego wszedł także do Rady państwa w Wiedniu. I w tej chwili rozpoczyna się najczynniejsza era w jego życiu, era, która dostarczała niemało pola do krytyki, a w kraju bynajmniej poza ciasnem kołem zachowawców nie zdobyła popularności. Wyjątkowe wplywy, jakie sobie zdołał sp. Kozmian wywodzić w Wiedniu, użytkował w pierwszym rzędzie dla celów swego najbliższego otoczenia politycznego, co ściągło na niego niechęć nawet w kołach Stańczyków, których odłam tw. »stary Stańczyk« za sprawą sp. Pawła Popiela wypowiedział mu sojusż polityczny.

W r. 1885 złożył Kozmian dyrekcje teatru krakowskiego i oddał się wyłącznie pracy publicystycznej, jako redaktor »Czasu«, a nastę-

nie po przeniesieniu się do Wiednia, w charakterze jego politycznego kierownika i korespondenta, jako mąż zaufania ministrów Taaffe i Kaz. Badeniego. Z tych czasów datują się też jego książki o teatrze, studia polityczna i wrazenia z podróży, w których entuzjacja niepospolita walczy o lepsze z wydumocnością słowa. Z tych pism głos jego »Ein Pole über Bismarck« obudził zainteresowanie daleko poza granicami Polski i Austrii.

Ostatnie lat 20 przed wojną spędził Kozmian w Wiedniu, gdzie sprawował urząd członka rad nadzorczych kilku instytucji finansowych. Wojna wyrzuciła go ze stołicy Austrii i nakazała powrót do kraju. Do ostatnich chwili życia zachował sp. Kozmian umysł trzeźwy, radą swą i doświadczeniem wspierając obóz polityczny konserwatywny, z którym do zgonu w stałym i nieprzerwanym pozostawał kontakcie.

Mimo diametralnie przeciwnego stanowiska, jakie dziennik nasz w stosunku do sp. Kozmiana w biegu lat zajmował, mimo woleńleń politycznych walc, jakie staczać nam przyszło z obozem sp. St. Kozmiana, umiailśmy zawsze oenić wielki, niepospolity jego talent i zdolność, które w innych może warunkach i w innych stosunkach niż te, które porobiorowa wytworzyła era, pierwszorządnie wywodzić mu mogły w Polsce stanowisko.

Publicystyczny, literacki i kulturalny dorobek, jaki sp. St. Kozmian po sobie zostawia, zapewnijają sp. St. Kozmianowi wybitne imię w literaturze politycznej i historii polskiego teatru.

Ze sportu

JUTRZENKA-CZARNI 0:0. Przobieg niedzielnych zawodów Jutrzenki z Czarnymi ze Lwowa nie był interesujący. Była to gra drużyn równomocnych, toczyła się też ona przeważnie na środku boiska. Kombinacyjnie górowała nieznacznie Jutrzenka. Pewnych pozycyjn nie zdołała wyzyskać ni jedna ni druga strona. — Sędziował naogół dobrze p. Lustgarten.

INNE WYNIKI:
 Lwów. Z okazji piętnastolecia Pogoni urządzone zawody footballowe dały wyniki następujące: Sobota: Pogon—Wisła 5:1 (2:1). Zawody z powodu ulewianego deszczu skrócono o 10 minut. Niedziela: Wisła—Polonia 4:4 (2:1). Obie drużyny uzyskały po jednej bramce z rzutu karnego. Dzisiaj, we wtorek, odbędą się zawody Pogon—Polonia.

Wiedeń. Dwie niespodzianki miał Wiedeń w sobotnich rozgrywkach o mistrzostwo. Mianowicie Spornklub przegrał z Floridsdorfem 0:1, a Rapid z Rudolfshegim 0:2. Hakoah—Admira 3:0. Podczas zawodów Rapid—Rudolfshegim przyszło do awantur na boisku. Mianowicie kiedy jeden z graczy Rudolfshegela uderzył jednego z graczy Rapidu, przyszło do ogólnej bójki między graczami. Do bójki wniemzała się publiczność. Zaczęto rzucać kamieniami do wnętrza i wzięła udział w bójce. Dopiero interwencja policji pokoiyla kres awantur.

W mistrzostwie Wiednia prowadzi dalej Spornklub 32 punktami. Następnie idą Hakoah i Rapid, którzy mają po 31 punktów. Rapid skoczył już swoje rozgrywki. Spornklub spotka się jeszcze ma z Wafem i Admirą. Hakoah z Wakochem i Simmeringem. Który z tych dwu klubów zdobędzie tytuł mistrza, przewidzieć nie można. Przy równej ilości punktów lepszy stosunek bramek posiadaj Spornklub.

MIEDZYNARODOWY TURNIEJ TENNISOWY W KRAKOWIE. Który odbywał się w dniach 25, 26, 27, 28 i 29 czerwca na boiskach tenisowych A. Z. S. w Parku Krakowskim, dał następujące rezultaty:

- 1) Gra pojed. panów o mistrzostwo zachodniej Małopolski: I. nagroda p. Kelemen (MAC Budapeszt); II p. Szwebo (AZS Kraków); III pp. Güner (MAC Budapeszt) i Zawisza (Warsz. L. T. K).
- 2) Gra podw. panów o mistrzostwo zach. Małopolski: I. Smith i Szwebo; II. Whitehead i Szczerbiński.
- 3) Gra pojed. pań o mistrzostwo zach. Małopolski: I. Dubieńska; II. Donicka.
- 4) Gra podw. pań i panów: I. Dubieńska-Kelemen; II. Liebilingowa-Güner.
- 5) Gra pojed. panów II kl.: I. Mückenbran; II. Brzezowski; III. Frączkiewicz i Godlewski (Lw. T. L.).
- 6) Gra pojed. panów z wyrównaniem: I. Fr. Güner; II. Zawisza (W. L. T. K.); III. Szczerbiński (W. L. T. K.) i Kuchar Wład (W. L. T. L.).
- 7) Gra podw. panów z wyrównaniem: Ostatniej rozgrywki z powodu deszczu nie ukończono. Do finale doszli Szczerbiński-Zawisza i Halinski-Potuzek, którym też przypada nagroda I i II przez losowanie.
- 8) Gra podw. pań i panów z wyrównaniem: I. Zahawska-Smith; II. Zaleska-Potuzek.
- 9) Gra pojed. pań z wyrównaniem: I. Zaleska; II. Gottesmanowa.

Dział ekonomiczny

* BANK DYSKONTOWY WARSZAWSKI, oddział w Drohobyczu, otworzył ekspozyturę w Borysławiu, która załatwiać będzie wszelkie transakcje bankowe.

UMOWA KOLEJOWA Z UKRAINA. We Lwowie podpisano umowę z delegatami Ukrainy sowieckiej, w sprawie ruchu kolejowego Podkarpaciecka—Woleczyzka.

* POŁOZENIE GOSPODARSTWA RUMUNJI. — W Rumunji wywołala ostrą krytykę działalność państwowej administracji, która zawiñala w spadku kursu lei i naraziła kola przemysłowe, handlowe i finansowe na wielkie straty z powodu przesilenia. Obieg banknotów wzamógł się o kilka miliardów, papiery przemysłowe i handlowe uległy deprecjonowaniu, bilans handlowy państwa stał się bierny. Ruch towarowy zmniejsza się wobec zmniejszonej produkcji i odczuwa się brak dostatecznej sieci torów, oraz składów dla zamagazynowania lokomotyw i wagonów. Wywóz drzewa dochodzi zaledwie do ilości, jaką dawną Rumunja wywozila, nafe magazynuje się, gdyż nie można jej nalezyco transportować.

Przemysł farbarski ogranicza się do małych rozmiarów wobec konkurencji niemieckiej, przemysł mydlarski podnosi się znacznie, chemiczny stara się zadolnić wymagania ludności, by odegnąć ją od przyzwyczajenia do obcej produkcji i zagranicznej marki w tej branży.

Tegoroczne zbiory zapowiadają się dobrze. — Przez wywóz plonów administracja państwowa ma nadzieję podnieść kurs lei i naprawić dotychczasowe błędy, przez nią popełnione, celem rozwija gospodarczego kraju, posiadajacego obfite skarby naturalne.

Wiadomości giełdowe

GIELDA WARSZAWSKA. (3 lipca). — Mienionka trans. 1490—1475—1475. Tow. kred. ziem. za 100 rubli trans. 220, sprzedaz 223, kupno 218. 4% Tow. kred. ziem. za 100 marek trans. 5875—5875—5875. Sprzedaz —, 3% Warszawy sprzedaz 205, kupno 200 oblig. z 1915 i 1916 trans. 240. Przewozow trans 87—8750.

Akcie Banku dyskontowego 4100—4090—4100. Bank zachodni 3150—3125, bez kuponu, Bank kredytowy w Warszawie 3300—3400, Firley 850, Warsz. Tow. Kopalni i zakl. huta. 7350—7275, Lilpop-Rau-Loewen stein 4075—4100, Ostrowickie zakłady 7825, Rudak Ska 2300—2125, Starachowice 6050—6000, Zakłady żyrardowski 7500—75500, Borkowski 1275—1200, Bracia Jablonscy 1820—1900, Warsz. Tow. tran. i reedacji 1750—1725, Polska nafta 1830—1825.

Waluty: Dolarj Standów Zjedn. trans. 4825/50—4920—4849, sprzedaz 4850, kupno 4830, francuskie 406, marki niemieckie 1225—1210, trans. — Czeki: Gdańsk trans. 1190—118250—1180, sprzedaz 1200, kupno 1190, Belgja trans. 390—392, sprzedaz —, Londyn trans. 21450—21800—21675, sprzedaz 21775, kupno 21775, Nowy York trans. 489250—4850, sprzedaz 4870, kupno 4830, Paryż trans. 407—412—40750, sprzedaz 40950, kupno 40570, Praga trans. 6075—65, Wiedeń trans. 2525, sprzedaz 2550 kupno 2450.

GIELDA SZWAJCARSKA. (3 lipca). Zambriech giełdy. Berlin 126, Holandia 203, Nowy York 525/2 Londyn 2325, Paryż 4405, Medjolan 2465, Bruksel 42, Kopenhaga 11925, Sztokholm 136, Chrystjanja 53, Buenos Aires 18850, Praga 1010, Budapeszt 050 Zagrzeb 16950, Warszawa 6114, Wiedeń 00234, austro korona stemplowana 062 7/8.

Z GIELDY KRAKOWSKIEJ. Tendencja zwyrkowi dla obcych walut i dewiz z wyjątkiem marki niemieckiej nie ustaje. Spekulacja, która od szeregu miesiac górowała, grała na zmianę marki polskiej, co jest zawsze okolicznoscia znaczącą potęgująca hausse.

W obrotach przekazowych prym wiodzie korona czeska, która znow zmobilizowała 4 punkty, korona austriacka za to zmniejszyła, liry romunjskie o 3 punktów, marki niemieckie słabsza o 1. Dolarj szwajcarski wyżej o 151 punktów, franki francuskie i szwajcarskie o 20, funty szterlingi 403.

W obrotach akcyjnymi przemysłowymi i handlowymi zastój. Zaledwie sześć gatunków było przedmiotem nielicznych transakcyjn po kursie niejednolitym, nie wiele zmienionym. Większe zainteresowanie dla »Pharmy« i »Sierszy«.

Z akcyjn bankowych kupowano »Spółki Zarobkowe« po 2200, papiery procentowe bez ruchu.

Cedula kursowa giełdy krakowskiej

z dnia 3 lipca 1922

Polski Bank Przemysłowy	600	700
Bank Hipoteczny	750	850
Bank Małopolski	650	725
Ziemski Bank Kredytowy	600	650
Powsz. Bank Kredytowy	350	400
Ake. Bank Związkowy	650	700
Bank Komercyjny	400	450
Bank ziem. dla kresów Łańcow	600	700
Bank Kredytowy w Warszawie	3000	3200
Bank Związku spółek zarobk.	2100	2300
Transakcja	2250	
Polsko Tow. handlowe	920	700
»Pharma« (mag. B. Jawornicki)	3600	3900
Transakcja	3700	3900
»Polski Glob«	700	800
Zegluga Polska	300	350
Zieloniewski	4900	5300
Transakcja	5000	
Warsz. Ska ake. bud. parow.	1250	1400
»Potega« Tow. pol. fabr. hurtj zel.	28.000	31.000
»Trzebinia« fabr. masz. i narz. rol.	1900	1800
Zakłady amunicyjne »Pocisk«	725	825
»Automotor« fabryka samochodów	1000	1200
Fabr. Portland Cementu Szczakowa	17000	18000
»Górka« fabryka cementu	5900	6200
Sierszańskie zakłady gór.	5900	6100
Transakcja	5900	6000
»Tepege« Tow. dla przedz. gór.	5000	5200
Transakcja	5100	5200
Polska Nafta	1700	1900
Transakcja	1775	
»Oikos«	7500	8000
»Pezet« Fowsz. zakłady bud.	1000	1100
Fabr. przetw. duszecz. w Trzebin	3500	3800
»Kraukus« zjedn. fabr. przetw. wyszk.	2800	2900
Fabr. i raf. cukru w Chodorowie	3400	3600
Transakcja	3500	
Ska ake. elektr. okr. w Sierszy	1200	1400

Waluty i dewizy:

Dolarj St. Zjed.	4800	4900	4800	4900
Dolarj kanadyjski	4700	4800	4700	4800
Franki francuskie	395	410	400	415
Franki belgijskie	380	390	380	390
Franki szwajc.	920	940	920	940
Funty szterl.	21200	21700	21200	21700
Marki niemieckie	1175	1225	1175	1225
Transakcja	1215		1215	
Korony austr.	026	028	024	026
Transakcja	024		024	
Korony czeskie	92	93	94	95
Transakcja	94		94	
Korony węgierskie	450	490	450	490
Korony dniejskie	950	1000	970	1000
Lei rumunjskie	25	27	27	29
Liry włoskie	220	230	220	230
Transakcja	227		227	

Odpowiedzialny redaktor: MICHAŁ KONOPINSKI

Nadesłane.

Artykuły w tym dziale nie pochodzą od Redakcji.

Prof. Dr J. Lenartowicz

Kraków, Kopernika 36
 ordynować będzie w lipcu, także w poniedziałki i czwartki od 10—12 przedpołudniem.

KOCIOŁ rurkowy o pojemności około 500 litrów do grzania wody i dwa piece żelazne 65/180 zakupi firma Lazar Kraków—Łobzów

Wpisy na rządowo-upoważniony z prawem wydawania świadectw roczny po III ciej klasie wydziałowej

ŻENSKI KURS HANDLOWY PROF. NYCZA i czteromiesięczny od 5 września b. r. przytymuje codziennie biuro Hurtowni, ulica Gołębia 1, 5, od godziny 9—1 i od 3—8.

Dr IGNACY BETTER
 Ordynuje (jak w latach ubiegłych) w KRYNICY. WILLA »KRAKUS«

Przełom w Niemczech

WYKRYCIE ORGANIZACJI »CONSUL«.

Wiedeń, 2 lipca. (PAT.) »Neue Wiener Tagblatt« donosi z Berlina: Policji politycznej powiodło się dostać w swe ręce listę członków organizacji »Consul«. Lista ta obejmuje 750 nazwisk. — Przeciw wszystkim tym osobom wydziono dochodzenia. Część z nich aresztowano. — Ogółem aresztowano dotychczas w związku z zamordowaniem Rathenaua 100 osób, w przeważnej części aresztowanym uodwodniono, że wiedzieli o morderstwie, względnie z niem współdziałali. Wszyscy aresztowani należą do partji niemiecko-narodowej. Do Berlina przybył prezydent policji ze Szczecina i odbył dłuższą konferencję z prezydentem policji berlińskiej. Policja zdolala wykryć całą organizację »Consul« w jej najdrobniejszych szczegółach. O dalszych działaniach tej organizacji niema mowy.

MINISTERSTWO DLA OCHRONY REPUBLIKI.

Berlin, 2 lipca. (PAT.) »Sozialistische Korrespondenz« donosi: Stronnictwa socjalistyczne zażądają od rządu utworzenia osobnego ministerstwa dla ochrony Rzeczypospolitej.

<

